

Nr 389.

Av herr **Lövgren**, *angående undanröjande av meddelat förbud mot framdragande av väg till ett hemman i Över-Luleå socken m. m.*

Den 18 september 1928 förvärvade herr C. V. Hansson i Flåsjön, Hundsjö, Över-Luleå socken, Norrbottens län hemmanet $\frac{1}{16}$ mantal Legoträsk nr 1 litt. Ba i Över-Luleå socken för en köpeskilling av 2,500 kronor och erhöll lagfart å sagda hemman den 25 oktober 1928.

Enligt bestämmelserna i Svensk författningssamling nr 886/1918 hade jag all anledning tro att möjligheter förefunnes att erhålla väg framdragen till hemmanet och baserade följaktligen min framtid på utsikten att genom vägs framdragande komma fram till bebyggda trakter och vinna avsättning för vad jag möjligen kunde producera, säger herr Hansson i en skrivelse till undertecknad i anledning därav att han, sedan övriga myndigheter givit sitt bifall till vägs framdragande på vanliga villkor, av de militära myndigheterna inom Bodens fästning blivit förvägrad en sådan rätt och alltså för framtiden kan betrakta sig avskuren från förbindelse med yttervärlden under den tid på året, då icke vinterväg finnes. Sedan herr Hansson vägrats att erhålla väg på vanliga villkor framdragen till sitt hemman, har han i en skrivelse till Kungl. Maj:ts befallningshavande i Norrbottens län gjort följande framställning, vilken jag tillåter mig återgiva in extenso:

»Med anledning av att länsstyrelsen avslagit ansökan om statsanslag för vägen Legoträsk—Hundsjö, får jag härmed vördsamt anföra:

Av de i vägföretaget intresserade bebor jag hemmanet Hjärpgården i Legoträsk, vilket ligger längst från Hundsjö och varifrån vägen skulle utgå. År 1928 köpte jag nämnda hemman, vilket då stått öde i 20 år, och tarvade en genomgående renovering av byggnaden och upparbetning av jorden. Härigenom har jag åsamkats stora utgifter och fått sätta mig i skuld före och efter köpet.

Emellertid äger hemmanet sitt värde dels i skog och dels i god jordmån, varför jag räknade med avsättning av skogs- och jordbruksprodukter; ävenså räknade jag med att av de medel, som äro anvisade för framdragande av enskilda vägar, väg skulle framdragas hit. Nuvarande s. k. vinterväg från Hundsjö till mitt hemman är 4.5 kilometer lång och är oframkomlig med sommarkördon. Med nu rådande förhållanden kan jag endast under den tid snöföre råder framköra lass till Hundsjö.

Under vintern skall ved och timmer hopköras och avverkas, varför det ställer sig omöjligt att på snöföre hinna utföra all körning, inköp av skogsprodukter göres ju också året om. Värst är dock den tid som går förlorad genom att under nuvarande förhållanden köra från och till Hundsjö.

Med vad jag nu anfört och därför att vägen avstyrkes ber jag få framhålla att det blir ytterst svårt för mig att kunna amortera min skuld, och fruktar jag fördenskull att mitt hem går mig ur händerna. Men jag måste också få framhålla det orätta uti att de militära myndigheterna lägga hinder i vägen för detta vägarbete, då aldrig något förbud funnits att här bygga och bo.

Att kommandantskapet i Boden avstyrkt omrelaterade vägs framdragning torde nog varit något förhastat, därigenom, att vid de vägintresserades uppvaktning hos kommandanten för Bodens fästning — efter erhållet meddelande om avslag — och då påpekande att väg redan beviljats och finnes Hundsjö—Bläset, vilken ligger längre in från Hundsjö cirka 6 kilometer lång, förklarade sig kommandanten icke känna till denna väg. Då avståndet från vägen Hundsjö—Legoträsk skulle bli drygt 4 kilometer fågelvägen till Ljusåvägen och där terrängen utgöres av övervägande svårframkomlig myrterräng, då däremot avståndet från vägen Hundsjö—Bläset endast är cirka 2½ kilometer fågelvägen till Ljusåvägen och förbindelse därifrån mycket lättare kan erhållas, då terrängen mestadels utgöres av fast mark, kan jag icke förstå de skäl som de militära myndigheterna haft för avstyrkandet av vägbygget Legoträsk—Hundsjö.

Enda utvägen för mig att slippa gå från gård och grund, är att hos Konungens befallningshavande vördsamt hemställa, att kronan förpliktas inlösa mitt hemman för kronor tiotusen (10,000).

Skrivelser som bestyrka vägbyggets avstyrkande bifogas.

Legoträsk den 13 december 1931.

Carl Wilh. Hansson.»

I anledning av denna skrivelse från herr Hanssons sida meddelade länsstyrelsen följande svar:

»I anledning av eder skrivelse av den 13 innevarande december angående utfartsvägen Legoträsk—Hundsjö får länsstyrelsen under hänvisning till sin tidigare skrivelse i ämnet härigenom meddela, att länsstyrelsen på grund av militära hinder icke kan bevilja statsbidrag till företaget. Eder hemställan om åläggande för kronan att inlösa edert hemman hör icke till ärende, varmed länsstyrelsen äger taga befattning. Luleå i landskansliet den 30 december 1931. På länsstyrelsens vägnar:

R. Sundbärg. (Oläsligt namn)».

Såsom framgår av ovanstående har herr Hansson i god tro inköpt ovan nämnda förfallna egendom med tanke på att upparbeta densamma och därigenom skaffa sig försörjning. Han har därvid litat på att hans möjligheter skulle vara lika stora som någon annans att erhålla bidrag till utfartsväg. Genom de militära myndigheternas avstyrkande av vägens framdragande har han kommit i en helt annan situation än den som eljest skulle ha förelegat. Det förefaller därför rimligt, att kronan tillmötesgår hans framställning om inlösen av hemmanet till det värde det kan anses äga efter det iståndsättningsarbete han utfört å detsamma efter inköpet jämte köpeskillingen 2,500

kronor, försåvida icke Kungl. Maj:t finner sig vid närmare prövning av det föreliggande spörsmålet kunna undanröja det förbud mot vägens framdragande, som de militära myndigheterna i Bodens fästning stadgat.

Med stöd av det ovan anförda hemställes således vördsammast,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla att antingen militärmyndigheternas förbud mot framdragande av ovannämnda väg Legoträsk—Hundsjö undanröjes eller om hinder däremot skulle möta ovannämnde hemmansägare Hanssons hemman $\frac{1}{16}$ mantal Legoträsk nr 1 litt. Ba inom Över-Luleå socken av kronan inlöses till det värde det kan anses äga med hänsyn till Hanssons därpå nedlagda arbete och övriga kostnader förslagsvis tiotusen (10,000) kronor.

Stockholm den 22 januari 1932.

O. W. Lövgren.